

Sygnatura akt IV Ka 148/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Władysławy Kunickiej - Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2013 roku

sprawy **A. F.**

oskarżonego z art. 177 § 1 k.k. i art. 178 a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 22 listopada 2012 roku, sygnatura akt II K 776/12

I. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. B. z Kancelarii Adwokackiej w W. 516, 60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 148/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem A. F. uznany został za winnego, że w dniu 10 kwietnia 2012 r. w W., woj. (...) przy ul. (...) kierował po drodze publicznej w ruchu lądowym samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie wynik I badania alkomatem wykazał 1,29 mg/l, wynik II badania wykazał 1,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, następnie nie zauważył stojącego na ulicy samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) po czym najechał na tył pojazdu w wyniku czego doszło do powstania obrażeń u:

- kierowcy samochodu osobowego D. (...) Z. S. w postaci urazu „skrętnego” kręgosłupa z odprostowaniem fizjologicznej lordozy,
- pasażerki samochodu osobowego marki D. (...) J. S. w postaci urazu „skrętnego” kręgosłupa szyjnego z odprostowaniem fizjologicznej lordozy,

które to obrażenia spowodowały u wymienionych naruszenie czynności narządów ciała na czas dłuższy niż dni siedem, to jest za winnego popełnienia czynu z art.177§1 k.k. i art.178a§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

Za to, na podstawie art.177§1 k.k. w zw. z rt.11§3 k.k. wymierzono sprawcy karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art.69§1 k.k. i art.70§1 pkt. 1 k.k. zawieszono warunkowo na okres lat 5.

Poza tym, zważywszy na treść art.42§2 k.k. orzeczono wobec oskarżonego 4-letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator zarzucając :

I. obrazę przepisów prawa karnego materialnego, tj. art.178§4 k.k. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że oskarżony dopuścił się czynu z art.177§1kk i art.178a§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w sytuacji, gdy ustalono, iż A. F. wcześniej prawomocnie skazany był już za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, co obligowało do przypisania mu także czynu z art.178a§4kk;

II. obrazę przepisów prawa karnego materialnego, tj. art.64§1 k.k. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że oskarżony dopuścił się czynu z art.177§1 k.k. i art.178a§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w sytuacji, gdy ustalono, iż A. F. wcześniej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 27.02.2007 r., sygn. akt II K 1116/06, prawomocnie skazany był już za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i odbywał za czyn z art.178a§1 k.k. karę w wymiarze ponad sześciu miesięcy pozbawienia wolności, a obecnie zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w/w kary, co obligowało do przypisania mu działania w warunkach powrotu do przestępstwa;

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym przyjęciu przez Sąd, iż w stosunku do A. F. istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna uzasadniająca zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego oraz uwzględnienie przy orzekaniu całokształtu okoliczności podmiotowo-przedmiotowych sprawy, w szczególności tego, że zarzucany oskarżonemu czyn cechuje się znaczną społeczną szkodliwością i oskarżony był już uprzednio karany za przestępstwo podobne, przemawia za zastosowaniem wobec niego jedynie bezwzględnej kary pozbawienia wolności,

Tym samym apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy bez zastanowienia powtórzył błąd oskarżyciela publicznego zawarty w akcie oskarżenia, przejawiający się w przyjętej kwalifikacji prawnej czynu jakiego dopuścił się oskarżony.

I tak, z danych o karalności A. F. (k.61) wynika niewątpliwie , iż był on w roku 2007 skazany za przestępstwo z art.178a§1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności. Już tylko to nakazało przyjęcie, iż działaniem swym sprawca wypełnił znamiona m. in. przestępstwa z art.178a§4 nie zaś §1 k.k.

W tej sytuacji, skoro czyn ów zagrożony jest karą surowszą niż czyn z art.177§1 k.k. – to właśnie art.178a§4 k.k. winien stanowić podstawę wymiaru kary, po wcześniejszym uprzedzeniu stron zgodnie z nakazem art.399§1 k.k.

Poza tym, nic nie stało na przeszkodzie by Sąd I instancji dopuścił dowód z akt tegoż Sądu w sprawie II K 1116/06, które pozwoliłyby na jednoznaczną ocenę czy A. F. nie należy nadto przypisać działania w warunkach art.64§1 k.k.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku, uznając przy tym, że wypowiedanie się obecnie co do ewentualnego surowszego ukarania oskarżonego jest przedwczesne.

dzk